

NADA RAVTER

ŽLEHTNO, A ŽLAHTNO In so šli po svoj nateg

Tisti, ki zamaknjeno poslušajo vrle ekonomiste, kako prekladajo milijone s kupa na kup, najbrž celo imaginarne, bi lahko kdaj prisluhnili čisto navadni gospodinjski logiki: če nimaš za kruh, ga ne moreš kupiti. Če imaš doma samo riž, ne boš imel na mizi pečenke. Tako velja za domačo in tako bi moralo veljati za državno mizo. Tatjana Zor, katere misel je bila včeraj Bob dneva, je ekonomistom razložila: Če uničiš gospodarstvo, če ljudem ne daš dela, ne moreš pričakovati polne državne blagajne. Pika. Bomo pa kupili mastno pečenko bankam, ki se spet malo norčujejo iz nas. **Mali delničarji** so pred šestimi leti stali v vrsti, da so smeli vreči svoje prihranke v bančno jamo, danes pa kolnejo. Se spomnim tistih dni, ko si namesto odzdrava slišal: "Oprosti, mudi se mi, grem kupit delnice NKBM." In so šli po svoj nateg. Če bi jih tako nategnila kakšna zasebna finančna združba, bi že zdavnaj pisali o organiziranem kriminalu, tako pa ... Ni kriminala. So državni interesi. Saj si niti ne upam napisati, kdo so tisti, ki so banko in njene **male delničarje** spravili v današnji položaj, in kaj si o njih mislim, lahko me tožijo in bom veliko prej pristala na sodišču kot oni. Meni bodo namreč hitro dokazali, da sem trditev zapisala v Večeru 13. junija 2013 na strani 19, oni se bodo pa sodišču v brk režali kot Wolf na včerajšnji sliki v Večeru (moj spomin beleži, da so bili nekateri Mariborčani nekoč ponosni, če so bili v njegovi družbi), izmikali se bodo z neznanim krajem in neznanim časom in neznano vsoto in na koncu s političnim konstruktom. Tako gre to. A ena afera odstira zaprašeno drugo. Četudi po dvajsetih letih.

Tako se je v zvezi s "patriotsko" afero otesel prah tudi s plinskih mask. Spomnim se, kako sta moja starša na začetku novega štetja, to je v sveže osamosvojeni državi, od pokojnin namenila denar za tiste frdamane Omanove plinske maske. Da je pokrila neko zasebno kravjo kupčijo, jih je državeboječim ali v državo verujočim

ljudem vsilila kar država oziroma nekdo v njenem imenu, čeprav so bile zastarele in neustrezne. Dolgo so ležale v omari, dokler jih nismo zabrisali v smeti, gospod Oman in pajdaši so se pa lahko smejali. Smo pozabili?

Ko se takole odstirajo tančice in sestavljajo kocke - res je videti, kot da smo se dve desetletji igrali z lego kockami, ko so Oni mešetarili z milijoni -, je narodu vsak dan huje. Kako hudo mora biti ljudem, da se zatekajo v preteklost, ki so se ji s tako rekoč plebiscitarno odločitvijo odrekli, zdaj pa obujajo nekdanje praznike, nosijo majice s tiskom stisnjene pesti in s podobo nekdanjega vodje in pojejo Internacionalo? In prepošiljajo po medmrežju "prerokbe" ali prerokbe Ivana Krambergerja, nekdanjega kandidata za predsednika države, ki bi ga lahko šaljivo označili kot Damjana Murka med tedanjimi predsedniškimi kandidati. Prijateljica Zlatka, psihologinja, me vpraša, zakaj neki so se šele zdaj spomnili na med ljudmi priljubljenega Iveka in začeli razmišljati o njegovih tedanjih "smešnih" trditvah, pa kar sama odgovori: "Ker nam teče voda v grlo, ker smo bili takrat riti in se obračali proč. Kako odtujen je takšen človek, tisočkrat prelomljen v sebi! Pot iz krize ne bo težka le zaradi uničenih tovarn, podjetij in vsak čas še javnih institucij, ampak tudi zaradi tega, kar je ostalo od ljudi." Kar je ostalo od ljudi? Daje misliti.

P. s.: Daje misliti, ja. In nenehno dobivamo pošiljke novega materiala za razmišljanje. Eden novejših rekov Kdor preživi to leto, bo naj ... prihodnje leto, ne drži za vse. Zagotovo ne za kadre, ki so lahko veliko prihranili ne le za naslednje leto, ampak tudi za naslednja leta. Če seveda drži javno objavljeni podatek o plači v javnem zavodu (pozor: javnem zavodu!), ki je znašala bruto 11.000 evrov mesečno. Imetnica teh plačilnih list je presedlala v banko, ki je v večinski državni lasti (pozor: državni lasti!) - seveda domnevno ne na slabše. Če ti podatki držijo, bodo ljudje še glasneje peli Internacionalo.